

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

Lvdovici Pij praeceptum primum pro Hispanis qui in regno Francorum
manebant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-19366

549 ANNO CHRISTI Regum Francor. LVDOVICI PII 550
81.

CAPITVLARIA LVDOVICI PII IMPERATORIS.

PRÆCEPTVM PRIMVM

Pro Hispanis qui in regno Francorum manebant.

*Hoc est præceptum remissionis sive concessionis quod fecit Ludovicus Imperator
Hispanis qui ad se per fugerant.*

IN nomine Domini Dei & Salvatoris nostri Iesu Christi. Hludovicus divina ordinante providentia Imperator Augustus omnibus fidelibus sanctæ Dei Ecclesiæ ac nostris præsentibus scilicet & futuris partibus Aquitanie, Septimaniæ, Provincie, & Hispanie consistentibus. Sicut nullius vestrum notitiam effugisse putamus qualiter aliqui homines propter iniquam oppressionem & crudelissimum jugum quod eorum cervicibus inimicissima Christianitati gens Saracenorum impo-
suit, relictis proprii habitationibus & facultatibus quæ ad eos hereditario jure pertinebant, de partibus Hispanie ad nos confugerunt, & in Septimania atque in ea portione Hispanie quæ à nostris Marchionibus in solitudinem redacta fuit, sese ad habitandum contulerunt, & à Saracenorum potestate se subtrahentes, nostro dominio libera & prompta voluntate se subdiderunt, ita ad omnium vestrum notitiam pervenire volumus quod eosdem homines sub protectione & defensione nostra receptos in libertate conservare decrevimus.

C A P. I.

EO videlicet modo ut sicut ceteri liberi homines cum Comite suo in exercitum pergant, & in marcha nostra juxta rationabilem ejusdem Comitis ordinationem atque admonitionem explorations & excubias, quod usitato vocabulo vvaetas dicunt, facere non negligant, & Misericordia nostra aut filii nostri, quos pro rerum opportunitate illas in partes miserimus, aut legatis qui de partibus Hispanie ad nos transmissi fuerint, paratas faciant, &

Tom. I.

ad subvectionem eorum veredos donent.
Alius vero census ab eis neque à Comite neque à junioribus & ministerialibus ejus exigatur.

I I.

Ipsi vero pro majoribus causis, sicut sunt homicidia, raptus, incendia, degradations, membrorum amputations, furta, latrocinia, alienarum rerum invasions, & undecunque à vicino suo aut criminaliter aut civiliter fuerit accusatus & ad placitum venire iussus, ad Comitis sui in alium omnimodis venire non recusent, Ce-

M m ij

teras verò minores caufas more suo, sicut
haec tenus fecisse nofcuntur, inter se mu-
tuò definire non prohibeantur.

III.

Et si quispiam eorum in partem quam
ille ad habitandum sibi occupaverat, alios
homines undecunque venientes adtraxe-
rit, & secum in portione sua, quam ad-
prisionem vocant, habitare fecerit, uta-
tur illorum servitio absque aliquius con-
tradictione vel impedimento, & liceat illi
eos distingere ad iustitas faciendas qua-
les ipsi inter se definire possunt. Cetera
verò judicia, id est, criminales actiones,
ad examen Comitis reseruentur.

IV.

Et si aliquis ex his hominibus qui ab eo
rum aliquo adtractus est & in sua portione
conlocatus locum reliquerit, locus tamen
qui reliquus est, à domino illius qui cum
priùs tenebat non recedat.

V.

Quod si illi propter lenitatem & man-
uetudinem Comitis sui eidem Comiti ho-
noris & obsequij gratia quippiam de rebus
suis exhibuerint, non hoc eis pro tributo
vel censu aliquo computetur, aut Comes
ille vel successores ejus hoc in consuetudi-
nem præsumant, neque eos sibi vel homi-
nibus suis aut manionaticos parare, aut
veredos dare, aut ullum censum vel tri-
butum aut obsequium, praeter id quod
jam superius comprehensum est, prestare
cogat. Sed liceat tam ictis Hispanis, qui
præsenti tempore in predictis locis relin-
gent, quam his qui adhuc ad nostram
fidem de iniquorum potestate fugiendo
confluerint, & in desertis atque in incul-
tis locis per nostram vel Comitis nostri li-
centiam confederentes ædificia fecerint, &
agros incoluerint, juxta supradictum mo-
dum sub nostra defensione atque protec-
tione in libertate residere, & nobis ea
qua superius diximus, tam cum Comite
suo, quam cum Missis ejus, pro tempo-

rum opportunitate alacriter atque fideli-
ter exhibere.

VI.

Noverint tamen iidem Hispani sibi li-
centiam à nobis esse concessam ut se in
vassalicum Comitibus nostris more solito
commendent. Et si beneficium aliquod
quisquam eorum ab eo cui se commenda-
vit fuerit confeccutus, sciat se de illo tale
obsequium seniori suo exhibere debere
quale nofrates homines de simili beneficio
senioribus suis exhibere solent.

VII.

Idcirco has nostræ auctoritatis litteras
eis dare decrevimus; per quas decernimus
arque jubemus ut hæc nostræ liberalitatis
& manuetudinis constitutio erga illos te-
nore perpetua ab omnibus fidelibus sanctæ
Dei Ecclesiæ & nostris inviolabiliter con-
servetur. Cujus constitutionis in unaqua-
que civitate ubi prædicti Hispani habitare
nofcuntur tres descriptiones eis volumus,
unam quam Episcopus ipsius civitatis ha-
beat, & alteram quam Comes, & tertiam
ipsi Hispani qui in eodem loco converfan-
tur. Exemplar verò earum in archivo pa-
latij nostri censuimus reponendum; ut ex
illius inspectione, si quando, ut fieri solet,
aut ipsi se reclamaverint, aut Comes vel
quilibet alter contra eos causam habue-
rit, definitio litis fieri possit.

Hanc quippe constitutionem, ut per
diuturna tempora à fidelibus sanctæ Dei
Ecclesiæ & nostris & verius credatur &
diligentius conservetur, manu propria
subscriptimus & anuli nostri impressione
signari jussimus.

Signum Domini Hludouici serenissimi
Imperatoris.

Durandus Diaconus ad vicem Helia-
char recognovit.

Datum Kalendas Ianuarias anno Chri-
sto proprio primo imperij Domni Hlu-
douici p̄issimi Augusti, Indictione VIII.

Aetum Aquifragi palatio regio in Dei
nomine feliciter. Amen.

